

Fatsoen moet je doen!

Anklets*

Ik weet nog goed dat ik mijn rijbewijs ging halen. Voor theorie slaagde ik in een keer. Het praktijkexamen ging helaas niet helemaal goed. Ik was wat te bescheiden, liet anderen steeds voorgaan terwijl ik voorrang had. Maar goed, de tweede keer iets assertiever en ik slaagde met vlag en wimpel.

Vanaf dat moment was ik automobilist; weliswaar zeer onervaren maar ik mocht zelfstandig autorijden. Ik voldeed immers aan de wet- en regelgeving voor verkeersdeelname en werd uiteindelijk letterlijk door schade en schande een ervaren automobilist. Ik werd lid van de ANWB die mij hielp bij pech en opkwam voor mijn belangen. Prima organisatie. Geen betuttelende extra regels over mijn gedrag in het verkeer, geen dwingende adviezen om mijn rijvaardigheden jaarlijks op peil te houden en geen dictaat over omgangsvormen met medeweggebruikers.

Met het halen van mijn jachtdiploma ging het net zo. Theorie in een keer, praktisch in twee keer want de eerste keer was ik wat te bescheiden. Ik moest op post op alle duiven schieten maar ik liet ze te vaak aan de buurgeweren. Ik ben direct lid geworden van jagersorganisatie KNJV om me gehoord en vertegenwoordigd te weten. En steun waar nodig. Maar niet om na vele jaren lidmaatschap plotseling geconfronteerd te worden met de 'Herziene weidelijkheidsregels'.

Nieuwe regels, met veel tekst en uitleg over het hoe en waarom. En even dacht ik dat de Jagersvereniging haar eigen regels niet al te serieus nam, want in de inleiding staat: '... Dat vraagt om een herziening van onze gedragscode, waarbij het uitgangspunt is en blijft dat het werkbare handvatten en kaders voor jagers moeten zijn.' Dus als het niet werkbaar is, neem de regels dan maar niet al te serieus.

Maar gelukkig, toen ik de Vijf geboden eenmaal las, begreep ik dat het de Jagersvereniging weldegelijk ernst is. In gebod 5 staat: 'Bij een discussie over de jacht, weet de jager dat een constructieve dialoog van meerwaarde is.' Dat gaat wel ergens over. Dus als je een jachttegenstander aantreft die je hoogzit aan het omzagen is, dan zeg je: 'Ik heb er begrip voor dat u mijn hoogzit omzaagt want u heeft weinig andere middelen om mij het jagen onmogelijk te maken. Maar ik ben het er niet mee eens. Ik hoop dat u dat snapt. Hoe kunnen we samen tot een oplossing komen?'

En deze wil ik u uiteraard ook niet onthouden, rechtstreeks uit gebod 3: 'Als een andere jager een betere mogelijkheid heeft om een dier te doden, dan laat de jager het aan deze ander.' Stel nou dat mijn buurjager schiet als een natte krant en op alles knalt wat los en vast zit. Dan bespaar ik dat haas toch een hoop ellende door het vakkundig voor de voeten van de jager weg te schieten? Over weidelijkheid gesproken.

Met dogma's, rituelen en geboden probeert de KNJV meer grip te krijgen op het jagersvolk. 'Spreek elkander aan op ongewenst gedrag. WBE-bestuur: grijp in want anders doen wij het wel. We slepen de snoodaard voor de (nog in te stellen) Tuchtraad. Want onze regels zijn onze regels,' zo predikt de Jagersvereniging vanaf de Kanzel.

Maar laat mij maar lekker jagen binnen de regels van de wet. Daar heb ik meer dan genoeg aan. En voor mij geldt maar één weidelijkheidsregel: een dier heeft recht op een snelle dood. Daar is al mijn handelen op gericht. En de rest is redelijkheid en fatsoen; dat hoeft geen jagersvereniging mij op te leggen.

* 1. enkelbedekking ter voorkoming van het indringen van steentjes in de schoenen, 2. klets maar (a)an

